

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

07
TIDSKRIFT FÖR
GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: För låga medlemsavgifter

Sjuttonåring skriver om ungdomsbrottslighet

Vad är "Norrköpingssystemet" för något?

Kul med folkdans

Susanne skärskådas

Ungdomssociala fönstret

Tips för ungdomsledare

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

NUMMER 3 · APRIL 1960
ÅRGÅNG 9 · PRIS 1:—

Plus för Pocher – kvalitet

Nr 218

*Svensk personvagn C3C
Färg: SJ-röd
Med bänkinredning*

Nr 320

*Täckt godsvagn, dansk.
Specialvagn för transport av Carlsberg öl.
Färg: vit.*

Nr 321

*Täckt godsvagn, svensk.
Specialvagn för Margarinbolaget.
Färg: gul.*

Finns med koppel som passar alla modelljärnvägsmärken.
Se dessa och många andra Pochervagnar
i hobbyvännernas "Mecca"

Wettergren & Kerbers Modellavd.

Vasagatan 22, tel. 17 00 90

För låga medlemsavgifter

Man kunde ju ställa frågan så: "vad skall jag betala för min flicka eller för min pojke för medlemskapet i en ideell ungdomsorganisation?" Givetvis kan frågan även ställas en smula krasst av den unge själv (med hänsyn till fickpengarna . . .): "vad får jag för mina slantar?"

Ungdomsorganisationen har också rätt att fråga, exempelvis: vad innebär det för individen att under sina uppväxtår få tillhöra en organisation med god förmedling av livsbetydande idéer, en förening, som verkar som en kompletterande medborgarskola?"

Det är inte särskilt lätt att söka analysera de här frågorna, i synnerhet som man på sina håll vill ha svaren uppmätta i kontanter, eller: hur stor skall medlemsavgiften vara i en förening ?

Anledningen till de här frågeställningarna är det konstaterande, som allt emellanåt görs, att vi har löjligt låga föreningsavgifter i vårt land. Vidare det krav vi ställer på ungdomsarbets insatser i fosterande syfte och det ökade behov av ungdomsfrämjande åtgärder som existerar.

Samhället har betonat sin tro på det ideella ungdomsarbetet genom att ge det bidrag genom stat och kommun. Bidragen är visserligen otillräckliga, det vet var och en som varit i närheten av en ledaruppgift inom ungdomsrörelsen, men som stimulans betyder de nog ändå en hel del.

Men föräldrarna då? Vad anser föräldrarna det vara värt att få ha sin ungdom förankrad i ett uppfostrande ungdomsarbete? Skall man döma efter de hittills tillämpade deltagaravgifterna i våra föreningar, så kan man tolka uppskattningen vara värd cirka 50 öre i månaden! Årsavgiften i de flesta ungdomsorganisationer överstiger nämligen sällan 10 kronor, i allmänhet torde den röra sig omkring 5 kronor eller lägre.

Vad beror då denna låga avgift på? Ja, man försvarar den med att många ungdommar är skolelever, att det kostar mera än årsavgiften att vara med i en organisation, man får t. ex. betala serveringsavgifter, utfärder, läger, utrustning m. m. Föräldrar ansluter sig ibland till föräldraföreningar, som blir som ekonomiska stödorganisationer.

När man hör dessa tongångar tänker man samtidigt på kostnaderna för ungdomarnas biobiljetter, snask och cigarrettkonsumtion och undrar om vi inte av ålder och hävd och slentrianmässig likgiltighet har vant oss vid att betrakta medlemsavgiftens storlek — och även punktligheten med att erlægga densamma — som något icke så angeläget.

Säkerligen finns det en hel del övriga orsaker till att vi saknar en reell avgiftspolitik inom vårt föreningsliv. Föreningens ekonomi, eller skall vi säga brist på ekonomiska tillgångar, har vi inte kunnat presentera för medlemmen som en realitet. Kassörsysslan har varit svår att besätta. I vissa sammanhang — exempelvis när det gäller en idrottsman — så kan hans idrottsliga förmåga ibland få överskylla hans bristande lojalitet med avgiftsbetalning. Denna flathet från föreningsledarna själva är inte ovanlig. Svårigheten att förstå och uppskatta vissa sociala förmåner som en avgjord tillgång i vårt samhälle kan hos en del individer medföra en tillvänjning i "ha-anda", som inte har något gensvar i "ge-anda".

Trots att det svider i vårt stolhetsjag, måste vi också erkänna, att de dåliga programmen och våra många gånger urusla metoder kan vara skulden till att vi inte kunnat "upptaxera" vårt föreningsliv.

Det lönar sig inte att propagera för en dålig vara. Det första steget mot ett föreningsliv, som inom sig rymmer tidsenliga

Det är tid att vakna och tänka om

Åke H. Johannisson, som tillbringar sin vardag i enhetsskolans 9 g, gör här en frisk — men också en ungdomligt från — analys av ungdomens bristande anpassning till samhället. Icke minst de vuxna har anledning att läsa den här uppsatsen, som tillställts redaktionen genom välvillig förmedling av pojkens lärare i svenska, fil. lic. Lars Freeman.

Digra är de luntor som man skrivit om vår tids fruktansvärt ouppfostrade, lag- och sedeslösa ungdom. Mycket ringa har emellertid skrivits av densamma. Det är därför, som denna lilla artikel blivit till, ty man brukar ju också höra brottslingens syn på brottet innan man låter domien falla.

Vi här i Sverige är berömda, bland annat för vår höga standard, våra moderna och välplanerade lägenheter, vår stora biltäthet och våra många egnahemsvillor. Men denna vackra representativa medalj har även den en baksida, och den är vi ganska måna om att inte visa för de gästande utlänningar, som kommer hit på studiebesök eller som turister.

Till den baksidan hör bland mycket annat vår höga ungdomsbrottslighet. Det är en skam, eller ska man kanske säga ödets ironi, att vårt land som gett hjälp åt så många länder och folk, inte ska kunna ta hand om sin egen ungdom. Den ungdom som så småningom kommer att bli de människor som styr Sveriges öden. Måtte de inte behöva tänka på sina föregångare som på ett enda stort misslyckande.

Men vad beror det på att ungdomen är som den är? Ja, något direkt svar på den

avgifter, är därför bättre program åstadkomna av bättre och mera välutrustade ledare än nu. Att få vuxna och unga till att begripa nödvändigheten av en nyordning beträffande avgiftspolitik i vårt föreningsliv kommer att bli svårare, därför att vi här har att kämpa mot ett under årtionden tillvänjt betraktelsesätt.

En "varuupplysning" skulle kanske göra susen? *K. A.*

frågan finns nog inte, då det säkerligen finns många bidragande orsaker, och det dessutom beror på vilken sorts människa man tar som exempel. Men innan man börjar tala, eller skriva om ungdomens brottslighet, måste man ha klart för sig att då man talar om "den dåliga ungdomen", ska man inte innefatta hela Sveriges ungdom i det begreppet, utan blott den del som verkligen är dålig. I förhållande till hela ungdomen är det blott några få procent som utgör den "dåliga" ungdomen. Det är ju bekant från förr, att ofta får en stor del lida för några få personers handlingar. Men dessa få procent bör inte finnas i ett "välfärdssamhälle" som Sverige.

Orsakerna till att de dock finns, är som ovan redan nämnts många. En av de främsta är kanske, att ungdomen inte kan och inte vill stanna i hemmet under sin fritid. Detta i sin tur, kan bero på att en av, eller i värsta fall bägge föräldrarna missbrukar alkohol eller någon annan form av stimulantia. Det kan också bero på brist på utrymme i hemmet, disharmoni mellan föräldrarna, en atmosfär förgiftad av lögn och misstroende, eller det värsta av allt, brist på intresse från föräldrarnas sida.

Men, invänder kanske någon. Vi intresserar oss för våra barn. Vi ger dem veckopeng, klår dem inte, håller dem rena och hela, låter dem göra vad de vill och ger dem vad de vill ha.

Då vill jag svara. Det kan inte kallas för intresse och omsorg om barnen, att låta dem få vad de önskar eller göra som de vill. Jag kan erinra om en historia som berättar, att en flicka en gång kom in till sina föräldrar och frågade: "Mamma och pappa, får jag följa med Elsa till hennes sommarstuga under week-enden?" Föräld-

rarna svarade: "Nej Britta, det får du inte. Du är ju bara femton år." Britta sade: "Jamen både Greta, Ulla och Mona får följa med och det ska bli så roligt." Far i huset fortsatte lugnt att läsa sin tidning och sa: "Gör som du själv vill, det vet du ju att du brukar." Flickan började gråta och ropade: "Varför kan ni inte säga nej någon gång, såsom alla andra föräldrar gör." Jag avstår från kommentarer och låter historien tala för sig själv.

Emellertid hör jag åter i andanom hur invändningarna väller fram som en springflod: "Den fria uppfostran då, kan vi klandras för att vi följde expertisens råd, och tillämpade den fria och moderna uppfostran?"

Därpå vill jag svara: Då seklet var ungt, ansågs det allmänt att barn skulle uppfostras med ris och barska ord, "Din vilja sitter i riset" var det svar barnen fick ifall de någon gång vågade komma med en egen önskan. Omkring början på femtio-talet, kom den fria och moderna uppfostran, och experter på området började tala om att även barn har psyke och att de kunde få hämmande komplex ifall de behandlades allt för strängt. Detta utvecklades så småningom till rena rama komplexhysteriet. Somliga föräldrar påminner i detta fall om vissa gamla radioapparater, där ljudstyrkeknappen endast gick att ställa in på två lägen, antingen högt eller lågt. Något däremellan fanns inte. Vissa föräldrar är likadana i frågan om att uppfostra sina barn. Någon modifiering mellan den äldre och den moderna uppfostran kan de tydligen inte tänka sig. Dessutom är det inte förenligt med den fria uppfostran att ge sina barn ett par kronor till någon söndagsmatiné, bara för att "få lugn och ro" ett par timmar på eftermiddagen.

Hur många föräldrar vet eller bryr sig ens om vad deras barn ser för något på film. Deras intresse för barnen sträcker sig kanske inte så långt att de följer med dem på en god och rolig film, istället för att låta barnen se de mest utförliga och detaljerade beskrivningar på hur man på det mest obekymrade och sadistiska sätt tar livet av sin nästa.

Kära ni föräldrar, som har barn i de yngre åren, vilka går på bio varje söndag, gör ett litet experiment. Gå på barntillåtna vildvästernfilmer en gång i veckan, under ett år. Räkna efter hur många som blir ihjälskjutna eller på annat sätt dödade i varje film. Addera de olika summorna, och jag försäkrar er. Summan ni får, kan räcka att befolka en hel medelstor svensk stad. Dessutom kan vissa vildvästernfilmer uppmåna till rasfördomar, när indianerna eller "rödskinnen" ofta framställs som banditer, mördare, kannibaler och folk som inte är fullt lika mycket värda som de vita, vilka framställs som höjden av mod, hederlighet, rättvisa och dyrkansvärda. Förklara dessutom varför filmens gangsters oftast utgörs av negrer eller kineser.

När sedan barnen växer upp och börjar intressera sig för den värld som omger dem och politiken, och får veta allt om den ondska, mördarmentalitet, massmord på judar, förstörelse och ödeläggelse som passerade under det andra världskriget kan man inte klandra dem ifall de känner sig rotlösa. I synnerhet inte om man ser framtiden mot en bakgrund av nynazism och atombombshot. Efter en föreställning av filmen "På stranden" vilken behandlar den tid då de sista människorna på jorden dukar under av radioaktiviteten i luften efter det stora atombombskriget, sa min kamrat på hemvägen: "Vi tar väl en promenad hem och får oss lite frisk luft —

Forts. å sid. 17

SAMLINGSLOKALSTYRELSEN MEDDELAR:

Ansökningar om förhyrning av lokaler under mötessäsongen hösten 1960—våren 1961 skall, med uppgifter om önskad mötesdagar och -tider, vara respektive föreståndare (se under Samlingslokaler i telefonkatalogen) tillhanda senast den 30 april 1960.

Lokalerna kan, i mån av tillgång, även upplåtas för utställningar, varudemonstrationer o. dyl. samt enskilda sammankomster.

Harry Lindgren:

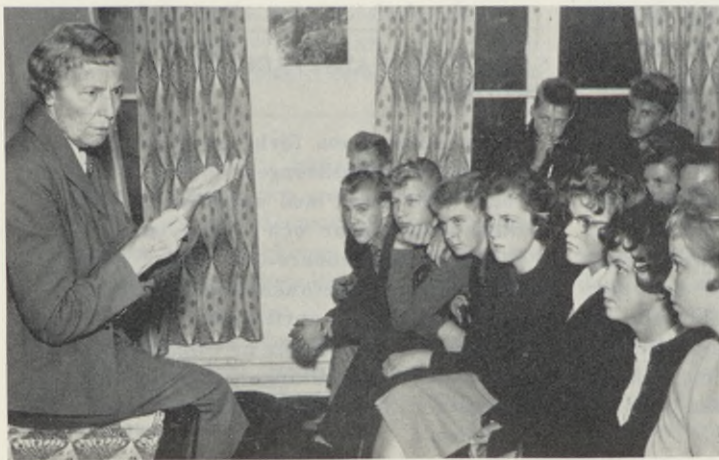
Vad är "Norrköpingssystemet" för något?

Utän vidare kan man besvara frågan i rubriken här ovan med att det varken är fråga om alkohol eller tippning. Men sedan blir det svårare. Benämningen "Norrköpingssystemet" präglades väl närmast i samband med ungdomsrådskonferensen i Halmstad, dit undertecknad anlände en dag för sent. När jag kom till konferensen blev jag från många håll tillfrågad hur "Norrköpingssystemet" var utformat, och eftersom jag inte visste vad de ärade frågarna egentligen frågade om så fick jag helt taktiskt försöka utfråga dem själva vad saken gällde. Saken blev då något klarare, det var tydligen systemet att driva våra små ungdomsgårdar i Norrköping som man ville ha klarhet om.

Norrköpings stads fritidsnämnd, som svarar för den s. k. "förebyggande ungdomsvården" i staden — och dessutom för idrott, friluftsliv, parklek m. m. — har från sin start som speciell fritidsnämnd för dryga tre år sedan försökt att praktiskt taget helt satsa på organisationerna när det gällt att driva olika former av ungdomsverksamhet. Fritidsnämnden ger, som på flertalet andra håll, bidrag till lokal-kostnader, ungdomsledarutbildning, läger-verksamhet, föreningsservice o. s. v. Men dessutom har man försökt att låta orga-

nisationerna svara för ungdomsgårdsverksamhet. Staden satsar genom nämnden alla kostnader för lokaler för ungdomsgårdsverksamhet (även städning, ljus, värme o. d.) och dessutom kostnaderna för en deltidsanställd föreståndare. Fritidsnämnden svarar även för en del programkostnader o. d. och håller genom sin ungdomskonsulent en regelbunden kontakt med gårdsverksamheten.

Hittills har två sådana ungdomsgårdar startats och den tredje kommer igång den närmaste tiden. Den första gården har Norrköpings Nykterhetsförbund (en samarbetsorganisation för stadens nykterhetsorganisationer) som huvudman och är belägen i förorten Hageby, som så småningom beräknas få omkring 10.000 innevånare. Gård nr 2 heter Riks-Citygården och ligger i ett speciellt bostadsområde med samma namn i de norra delarna av Norrköping. Denna gård svarar ABF och dess medlemsorganisationer (Unga Örnar m. fl.) för. Den tredje gården startas den närmaste tiden av Sveriges Scoutförbund och Sveriges Flickors Scoutförbund. Norrköping har även en speciell motorungdomsgård vars verksamhet handhas av en av kommunen arvodesanställd föreståndare, som till sitt förfogande har en samarbets-

Harry Lindgren är ungdomskonsulent i Norrköping, som i ovanstående artikel söker besvara den i rubriken ställda frågan.

Bilden: Norrköpings ungdomsgårdar har haft besök av ingen mindre än Elise Ottesen-Jensen, som här har en skara andäktigt lyssnande unga Norrköpingsbor i sällskap

kommitté från SMK:s Östgötaavdelning, "Vargarna", Norrköpings Motorklubb och MHF i Norrköping. Slutligen har fritidsnämnden i egen regi, men i gott samarbete med organisationerna, en ungdomsgård i stadens centrum där den "gatuströvande" ungdomen kontaktas och ges vissa föreningskontakter.

Det ovan nämnda arbetet är inte på något sätt särskilt märkvärdigt. Ungdomsgårdarna är av mindre omfattning, men samlar väl ändå sammanlagt något tusental ungdomar med sin verksamhet. Det nya med "Norrköpingssystemet" är väl närmast att vi målmedvetet sökt att få med organisationerna i ungdomsgårdsarbetet. Hittills har det inte varit någon trängsel bland organisationerna om att få stå för ungdomsgårdar. Men genom vårt system har vi tills vidare sluppit den negativa diskussionen mellan organisationerna och kommunens organ, som så ofta uppstår när man har kommunalt drivna ungdomsgårdar. Om verksamheten varit bättre på de organisationsdrivna ungdomsgårdarna än på kommunala gårdar kan man inte tvärsäkert yttra sig om, men vi håller på och lär oss att använda systemet. När vi blir mera övade i den saken så bör behållningen för ungdomarna kunna bli bättre på de gårdar, där de direkt kan få kontakt med föreningar.

I Norrköping tycker vi att både ungdomsorganisationerna och ungdomsgårdarna är oumbärliga när det gäller fostran och trivsel för våra ungdomar. Kan bara våra anslagsgivande myndigheter ge oss bättre lokaler för ungdomsgårdsverksamhet och organisationerna visa fortsatt god vilja att lära sig det inte alls så lätta arbetet på ungdomsgårdarna så är vi optimistiska för framtiden.

Ungdomsvårdsskoleorganisationen har sedan 1 mars 1959 fått ett nettotillskott av cirka 145 platser. Under återstoden av innevarande år beräknas ytterligare cirka 115 platser tillkomma.

(HT den 23.3.60.)

Nytt från Nylöse

Ett intensivt återuppbyggnadsarbete pågår för närvarande vid Nylöse ungdomsgård. I skrivande stund håller några grabbar från Atletikklubben på med att lägga sista handen vid ett nyanlagt duschrum. Några andra håller på med reparationsarbete på andra platser inom ungdomsgården.

Det är icke föreningsansluten ungdom som är sysselsatta med dessa arbeten. Kanske skönjer man häri embryot till en kommande kamratförening. Tanken på att bilda en teatergrupp vid gården har aktualiserats och ser ut att kunna förverkligas. Kvällsassistenten Kent Synnergren, som vi även känner som en duktig brottare, har införskaffat en brottarmatta och skall nu lägga sig i träning med pojkarna. Vi hoppas mycket av detta arbete.

En förstärkning av ledarstaben planeras instundande höst och då kommer även vissa nya linjer att prövas, bl. a. skall gården försöka sätta in vissa medarbetare punktvis ute i stadsdelen. Det blir ett slags öppen verksamhet i rörlig form, som vi hoppas skall kunna fånga upp en hel del av de ungdomar, som ännu inte enrollerats i föreningsgrupper eller i ungdomsgårdens klubbverksamhet. Under senaste tiden har besöksfrekvensen varit så hög att vi nu allvarligt funderar på nödvändigheten av att sätta en åldersgräns uppåt. Denna fråga är emellertid inte aktuell före höstterminens början.

E. G.

- ◆ Den livaktiga idrottsklubben Stern håller Vi alla föredömligt informerad om vad som händer i klubben. En strålande fjällvecka i Sälen är just avslutad och speciellt 2-dagarsturen till en skogs-koja i Synddalen blev en oförglömlig upplevelse för deltagarna.

Kul med folkdans

Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur, det låter lite långt och krystat, gammalmodigt, antikt. Vad är det? — Har ingen aning! Men kommer det ett par ungdomar i färgglada dräkter med röda strumpor, randig kjol och vacker hätta, med mollskinnbyxor och strumpeband, väst och handbroderad skjorta, då tar sällan någon fel. Det är folkdansare.

Medlemmarna i Svenska Ungdomsringen är till stor del folkdansare. Det är folkdans som ser så trevligt och livat ut. Det är kul och livat. Nästan alla ungdomar som söker sig till Ungdomsringen, eller som vi lyckas få med i vår skara, lockas i första hand av folkdansen, livet och glädjen, musiken och sången, kort sagt av aktiviteten.

Gammalmodigt, antikt? Knappast! År 1960 är visserligen det verkliga jubileumsåret för oss ungdomsringare men fyrtio-

åringar brukar inte räknas för antika. Om glädjeämnena och intresseområdena verkar gamla, så är de samtidigt äkta. Den livslust och glädje som folkdansgängen känner i verksamheten är spontan och naturlig. Något som man inte alltid kan säga om de moderna nöjesformerna.

Gamla föreningar brukar bli stelbenta och frysa fast i slentrian. Jubiléer lockar till återblickar. Hela vår verksamhet nära nog tvingar till återblickar, till fasthållande vid och sökande i den svunna kulturen. Om det från början var folkdansen som lockade så blir det ofta de övriga programgrenarna som verkligen fångar intresset.

Vad vore folkdans utan bygdedräkter? Vad är en bygdedräkt? Strax ett jätteområde att utforska. Hurudana dräkter bars i min släkt för sjuttiofem eller hundra år sedan? Var bodde och hur levde den? Strax har vi upptäckt dräkt- och släktforskningens stora tjusning. De hundratals vackra socken- och häradsdräkter, som bärs vid Ungdomsringens fester, stämmor och uppvisningar, är inte vilka maskeraddräkter som helst utan noggrant kontrollerade, kanske hemvävdä trogna kopior efter något museums original. De ger en verklig bild av den svenska allmogens högtidskläder för ungefär etthundra år sedan.

Vad vore folkdans utan musik? Dansen skulle bli fattig om vi inte hade det oerhört rika spelmansarvet väl vårdat och upptecknat. Svensk folkmusik är verkligen värdefull, det vittnar bland annat våra största kompositörer om. Åtskilliga är de enkla, vackra spelmansmelodier som står som ledmotiv i Peterson-Bergers, Alfvéns, Sibelius', Griegs och Nielsens stora orkesterverk.

SVENSKA UNGDOMSRINGEN för BYGDEKULTUR

ser hoppfullt på 60-talet säger Björn Döbeln, distriktsordförande i Ungdomsringens göteborgsdistrikt, här ovan i artikeln.

När du nästa gång ser ett gäng folkdansare svänga om i en yster kadrilj från Skåne, i en slängpolska från Närke eller i en nyupptecknad dans från Västerbotten, försök då komma ihåg att det utöver glädjen och skönheten i själva dansen för deltagarna också finns många trevliga och värdefulla stunder av gemenskap innan man nått fram till kunskapen om dansen, dräkten och musiken. Kanske flickan i kadriljen rent av är mer stolt över sin nybroderade väst till bygdedräkten än över att kunna alla turerna i dansen. Kanske spelmannen gläds mer åt melodien i den gamla hambopolskan än åt sin vackra dräkt.

Studierna, kamratskapet i föreningarna, gemenskapen över gränserna — folkdansen är internationell — musiken, sången och leken, alla dessa faktorer bidrar till att skapa glada, sunda ungdomar med sinne för äkthet, tradition och gedigenhet.

Till sist en titt in i närmaste framtiden.

Den 15 maj skall alla ungdomsringare över hela landet slå ett slag för radiohjälpen. Vi skall dansa och spela på torg och platser för att samla in så mycket pengar som möjligt.

Under pingsthelgen anordnar Västergötlands och Göteborgs distrikt, det vill säga ett trettiotal föreningar, den traditionsrika folkdanskursen på Nääs i Floda. Den brukar samla ett par tre hundra deltagare från hela Syd- och Västsverige.

Samtidigt ordnas i Stockholm ett stort barn- och ungdomsting med folkdanser och musik både på Skansen, Stadion och Drottningholm. Vi räknar med över femhundra deltagare från hela Sverige.

I början av juli samlas vi till 40-årsjubileum i Stockholm och efter dessa festligheter fortsätter åtskilliga över till den Nordiska stämman i Helsingfors. Bli det samma anslutning som i Karlstad för tre år sedan kan vi räkna med bortåt tretusen deltagare från hela Norden.

Slutligen kan nämnas att vårt höstprogram i Göteborg redan upptar flera bestämde programpunkter. Ungdomsringens dag i Slotsskogen är redan en tradition, ett lotteri anordnar vi i anslutning därtill

"Den kommunala ping-pong-bollen"

Karl-Erik Granath, barnavårdsdirektör i Stockholm sammanfattar i Barnavård och Ungdomsskydd:

1. Folkrörelsernas och andra ideella samslutningars ungdomsverksamhet är utomordentligt värdefull inte bara med tanke på den allmänt demokratiska skolning, som den ger, utan också ur ungdomsvårdssynpunkt. Den förtjänar därför i hög grad stöd och stimulans från samhällets sida.

2. En riktning för samhällets insatser på detta område bör vara att det på varje plats skapas förutsättningar för en allmän ungdomsverksamhet, som syftar till att föra in ungdomen i en stimulerande fritidsmiljö, att bereda den berikande sysselsättningar och goda förströelser. En sådan verksamhet har ett alldeles uppenbart värde, oavsett om den har föreningsanknytning eller ej.

3. Framförallt i de stora och snabbt expanderande tätorterna är ungdomsproblemen av en sådan storleksordning och svårighetsgrad att det ofta inte på långa vägar räcker med föreningarnas verksamhet, även om den får samhällets fulla stöd. Där har kommunerna själva att engagera sig i en allmän ungdomsverksamhet.

4. Vilken administrativ och organisatorisk uppläggning som än sker, är det av betydelse att den allmänt förebyggande verksamheten får en social förankring och samordnas med övrig barn- och ungdomsvårdande verksamhet inom kommunen.

5. Det motsatsförhållande mellan föreningslivet och ungdomsgårdsverksamheten, som ibland framträder, måste överbryggas. Det är betydelsefullt att ungdomsgårdarna är lyhörda för föreningslivets synpunkter, att de ger utrymme också för de ideella föreningarnas verksamhet och rekryteringssträvanden. Men samarbete innebär ett ömsesidigt givande och tagande och förutsätter därför en positiv inställning även från föreningshåll.

och en stor fest för distriktets nio föreningar anordnar vi den 29 oktober då distriktet fyller 40 år.

Nog kan vi se 60-talet an med hoppfullhet. Mängder av ungdomssamlande och ledarutbildande arbete ligger framför oss.

Apropå omslagsbilden:

KONTOR

Foto: Döbeln-Mattsson.

Omslagsbilden och bilden på denna sida: Kontorsutbildning i enhetsskolans 9 y.

Kontor

det är skrivmaskiner, räknemaskiner, bokföringsmaskiner, präglingsmaskiner, elektroniska databehandlingsmaskiner, diktafoner och mycket annat mekaniskt. Men därför behöver det ingalunda vara ett ointressant jobb. Kontorsjobb — antingen det är på ett större eller mindre kontor — är ofta ett servicejobb som kräver kontaktförmåga, vänlighet och hjälpsamhet.

Vad säger man om kontorsarbete? Vi skulle kunna fråga sekreterare, korrespondenter, maskinskrivare, kassörer, bokförare eller andra som finns bland "slavarerna". Man skulle gissa att de talar om ordningssinne, organisationsförmåga, snabb

uppfattning, kanske språksinne för en del och siffersinne för andra m. m.

Kontorsutbildning finns för folk med olika slag av skolunderbyggnad. Enhets-skolan har möjlighet att ge grundlig kontorsutbildning. Ämneskurser med kvällsundervisning finns vid yrkesskolor och handelsskolor. Heldagskurser på 1—4 terminer likaså. För inträde på handelsgymnasium kräves minst realexamen. Banker och försäkringsbolag ordnar oftast egen utbildning med såväl praktisk som teoretisk utbildning.

Vi har frågat en del flickor om trivsel och lön. De flesta säger sig trivas bra, ja, åtskilliga utmärkt, men ibland gnisslar det med kamrater och chefer (och sånt händer ju i de flesta arbeten). Begynnelönen för det orutinerade skrivbiträdet tycks ligga omkring 450—500 kronor. Göteborgs stad avlönar sina skrivbiträden i lägsta löneklass med c:a 650 kronor. Så ställde vi frågan till några arbetsgivare: Vad skulle ni ge för tips till flickorna, som är eller ämnar sig in på kontorsbanan.

Det var enstämmiga svar över hela linjen: Grundlig utbildning, kontinuerlig ordning och stil. Då kommer avancemangen och de höjda lönerna fort!

Arbetslösheten bland ungdom under hösten och vintern 1959/60 är låg, trots att den andra stora årskullen under efterkrigstiden gick ur skolan i våras. Enligt labour force-undersökningen i november 1959 var sålunda endast något mer än 4 procent av arbetskraften under 20 år utan arbete vid undersökningstillfället mot 2 procent för hela arbetskraften. Detta är ett ytterligare belegg för den starka konjunkturförbättring, som inträtt under 1959 och som alljämt fortsätter. Den aktuella situationen får emellertid icke tas till intäkt för en åsikt att en planering för att undvika ungdomsarbetslöshet skulle vara på något sätt överflödig i ett mera balanserat arbetsmarknadsläge.

(Erik Montell

i Arbetsmarknaden 2/1960.)

VI ALLAS SJÄLVSERVERING

Meny - April - 1960

◆ Besöker man *Lundby Ungdomsgård* en onsdagskväll så träffar man helt säkert på Generationernas klubb, vilken under konstnären Waldemar Marbergs ledning sysslar med olika slag av konsthantverk, arbeten i tenn, koppar och lera m. m.

Generationernas klubb? Ja, faktiskt finns det deltagare i gruppen från 14 till 72 år! Inalles 17 damer och herrar sysslar på detta praktiska sätt med generationsöverbrygning . . .

◆ Energiskt folk har man tydligen i *Uppsala*. Helt nyligen besökte en lokalutredningskommitté från lärdomsstaden västkusten och Göteborg och hann med att bese ett stort antal samlingslokaler, studera ungdomsgårdar och ungdomslokaler. Emellan visningarna höll man överläggningar med representanter för samlingslokalstyrelsen och barnavårdsnämnden i västkustens huvudstad. I bagaget hade de vetgiriga med en bandspelare, som registrerade nästan allt som anfördes på gårdar och i samlingsalar.

◆ Något så exklusivt som nattvandring lockar *Göteborgs Frisksportklubb* sina medlemmar med. Övernattning ägde rum i en vildmarkskoja (ja, även vi har sådana härnere . . .) någonstans — allt enligt frisksportarnas pigga meddelande till vår redaktion. Så har man ett torp, som lystar till det intressanta namnet Vasketorp. Vad kan egentligen det betyda? . . .

◆ *Rune Sannerheim*, idrottskonsulent på våra breddgrader, är en herre som kör hårt. Vi hann under ett par kurser i mars och april följa ledarutbildningen i Bohuslän-Dal och Göteborg och kan konstatera stort intresse från deltagarnas sida. I den sista kursen, som hölls på idrottsgården i Hindås, medverkade bl. a. nestorn Anders Sundvall, som talade om idrottsrörelsens kontakt med skola, föräldrar och kommun.

◆ *Södra Guldheden* präglades den 1—3 april i hög grad av den aktivitet, som Mos-

sebergs Fruklubb, Mossebergs Kamratförening och Mossbergs Idrottsförening utstrålade i samband med sin vårbasar. Alla tre organisationerna ingår i Mossebergs Ungdomsgård, som efter den lyckade försäljningen kan räkna med ett gott ekonomiskt stöd för sitt omfattande ungdomsarbete. Ett alldeles speciellt lockande kulturellt inslag i evenemanget utgjorde Sångsällskapet Legatos konsert.

◆ I Kulingen — Långedrag's Sjöscoutkårs pigga tidning — läser vi en stolt upplysning om att kårens egen gård nu är invigd. Det skedde med pomp och ståt och hjärtlig stämning den 7 mars. En av göteborgstidningarna berömde i stora rubriker kåren för dess fina laganda, som bl. a. resulterat i denna scouthögborg. Ett par av ledarna har under vintern genomgått barnavårdsnämndens ungdomsledarkurs så även på denna front förbereder man sig intensivt.

Guldregn

Ungdomsdelegationen har beviljat följande ungdomsföreningar anslag i form av *igångsättningsbidrag*:

Järnbrotts allmänna idrottsklubb
URK i Biskopsgården
Guldhedens Scoutkår
Biskopsgårdens Tonårsklubb
IK Vikingen, Gråberget
Lundby Missionsförsamling, Biskopsgården
DU-klubben, Bjurslätt
Biskopsgårdens IOGT-scoutkår
Göteborgsbostäders Fritidsförening,
Kortedala.

Utrustningsbidrag har tilldelats
Högsbotorps Scoutkår
Aeroklubben, Biskopsgården.

Susanne

Kirurgen Kit Colfach, som på lasarettet i Västervik opererat många ungdomar, som blivit svårt skadade vid trafikolyckor, har i olika sammanhang, bl. a. i TV, framhållit att enda orsaken till att han producerade filmen *Susanne* var, att den skulle utgöra en varning för "fartfrälsta" ungdomar. Eftersom filmen handlar om ett stort gäng raggare, som inte bara är fartfrälsta utan även sprit- och sexualfrälsta, får väl många äldre åskådare sina redan tidigare felaktiga uppfattningar om raggarna ytterligare förstärkta. De förleds ju att tro, inte minst genom Colfachs eget företal till filmen om att den enbart visar verkligheten, att det jämt går till så där bland våra raggare. Själva protesterar naturligtvis raggarna och säger att det endast är något enstaka busgång, som handskas så där vårdslöst med bilar, sprit och flickor. Kanske en framtida polisstatistik kan ge oss fåkunniga besked. Däremot vet ju alla vuxna, som ser filmen, att de föräldrar är lätt räknade som i likhet med Susannes tillbringar sin mesta tid på cocktailsparties. Där har manuskriptskrivande fru Colfach inte räckt till. Men om nu filmen är "orättvis" mot föräldrar och raggare, så kunde man ha överseende med det bara den i övrigt stått i paritet till de goda avsikterna. När ungdomarna lämnar biografen har de då med sig filmen i form av en varningsskylt mot hög fart och rattfylleri? En fråga av den innebörden ställde jag till sju ungdomar, 17—20 år gamla, som var med på premiären. Svaret blev ett nästan entydigt nej. Filmerna hade inte gjort något starkare intryck på dem. De var helt enkelt så vana vid sådana filmer om "vild" ungdom, som reklamen brukar kalla chockerande, att de tyckte att *Susanne* var rena söndagsskoleberättelsen. Naturligtvis beror detta främst på att regissören Elsa Colfach som ren amatör inte har den drivne filmmakarens förmåga att få en scen att verka laddad. Givetvis kan man också påstå att alla scener från bil-

olyckan och lasarettet aldrig blivit godkända av censuren om de inte varit så valhänt gjorda.

Under den diskussion, som jag och de sju ungdomarna hade, och där det rådde enighet om att *Susanne* knappast skulle kunna ha någon påverkan på mera filmvan ungdom i övre tonåren, framförde däremot en av deltagarna, att filmen kunde verka rent negativt på många yngre omogna åskådare. Själva kände de till många, som trots att de inte fyllt 15 år, brukade gå på barnförbudna filmer, och de visste hur yngre tonåringar kunde se upp till sådana ungdomar som i *Susanne* som till riktiga idoler.

Tyvärre finns det ett och annat som talar för att *Susanne* inte uppfattas på avsett sätt av en stor del av den mycket ungdomliga publik, som går och ser den. Det märks t. ex. av de många raa flabben på ställen som filmskaparen tänkt sig som avskräckande exempel. Under en veckas tid har jag också haft många tillfällen att tala om filmen med yngre tonåringar, varav några tillhört den kategori, som troligen snart nog skulle bli "billånare" eller passagerare till sådana, om de hamnade i "klåfingriga" gäng. Att närmare motivera varför de tycker att en film är jättebra ligger ju sällan för yngre tonåringar, men de berättar gärna om just sådana episoder i en film, som de gillat. *Susanne* var i deras bedömning en mycket bra film, och fyllefesten med grovhängel och antydningar om samlag var bland det bästa de sett på film. Och inte en enda av dem, lika lite som diskussionsdeltagarna, tyckte att bilförarna kört särskilt fort. Smalfilmskameran och resurserna vid inspelningen har inte räckt till på den punkten heller.

Susanne spelades in som smalfilm och hade den distribuerats som smalfilm hade ungdomsledarna gärna lagt upp program kring filmen med trafik- och nykterhetspropaganda o. dyl. Då kunde den blivit ett positivt medel i ungdomsarbetet. Nu frågar man sig om inte Nordisk Tonefilm

Ungdomssociala fönstret

redaktör: Jan Cederlöf

"Ungdomsbrottslighet" SOU 1959: 37 har man bl. a. dryftat de anpassningsstördas förhållande till arbetslivet. Tyvärr utmynnade det hela i allmänna rekommendationer och inte i något konkretiserat handlingsprogram. Synd, ty hur vi kommer att lyckas med bekämpandet av ungdomsbrottsligheten beror i hög grad på vad som görs för att inpassa ifrågavarande ungdomar i arbetslivet.

Otvivelaktigt besitter samhället i arbetet ett terapeutiskt medel, som inte i tillräcklig utsträckning har prövats. Vi har inte längre någon övertro på anstalterna och möjligheterna att där "stämna om" de unga till positivitet gentemot samhället. Det kommer också av många andra skäl att bli nödvändigt pröva vad vi inom det "normala" samhällslivets ram kan göra för att underlätta återanpassningen av de ungdomar det här gäller. Åtalseftergifter och villkorliga domar är bra, men lika viktigt är, att vi ser till att de unga arbetar och helst att de får ett arbete som passar dem. Många av de karaktärsstörda ungdomarna kan inte ställa upp som platssökande vid sidan av icke missanpassade trots att undersökningar visar, att de i begåvningshänseende inte är sämre rustade än andra. Ofta återfinnes de efter en tid på arbetsplatser med låg standard på arbetsmiljön och där personalen har en negativ inställning till arbete och företag. Denna inställning befästes också ganska snart hos den nytillkomne, om han inte redan har den. Det ligger sedan nära till hands, att han kommer att misslyckas i arbetet. Vad som i första hand skiljer de missanpassade från vanliga ungdomar tycks vara, att de saknar vissa egenskaper som behövs för att någorlunda friktionsfritt passas in i en arbetsgemenskap. Det gäller ambition, förmåga till känslomässig kontakt med andra, självförtroende och uthållighet.

genom uppförstoringen till normalfilm gjort de stora idealisterna Kit och Elsa Colfach en björntjänst.

Om vi skall finna någon rätsida på ifrågavarande problem och vinna varaktiga resultat får vi säkert finna en form för platsanskaffning vid sidan om gängse former för arbetsförmedling. En framkomlig väg synes vara att framkonstruera s. k. öppna arbetsträningsplatser eller genomgångsplatser. Vad de här ungdomarna behövs är ofta 1) att omedelbart komma i arbete, 2) att komma till en arbetsplats där det finns någon som kan taga hand om dem. En slags "big brother" på arbetsplatsen. Inte övervakare i vanlig betydelse, "utan de skulle fungera som handledare och instruktörer och utöver egenskapen att vara skickliga yrkesmän skulle de också ha den psykologiska lämpligheten."

Tala med hantverks- och småföretagarna! Diskutera med fackföreningarna! De kommunala—statliga företagen bör heller inte ställa sig avvisande!

Anpassningen till yrkeslivet intar en fundamental plats i en ung människas sociala mognadsutveckling. Utan en någorlunda fast förankring i arbetsgemenskap kan hon svårligen känna någon större gemenskap med samhället i övrigt. Mycket göres för att orientera de unga och hjälpa dem finna ett arbete som passar, tusentals handikappade får utbildning med bidrag från det allmänna. Det vore besynnerligt om man inte skulle kunna finna en formel också för dem som inte är direkt fysiskt handikappade, men som ändå har svårigheter att finna sig tillrätta. Det vore också skönt att slippa se en massa ungdomar som tillbringar sin dag på kaféerna.

Den fåfång går lärer mycket ont!

För 25 år sedan var tonåringar ovanliga i arresterna, som nu ofta fyllts med 15—18-åringar. Brottslingarna blir allt yngre och deras brott är grova inbrott, bilstölder, ja t. o. m. rån och sprängningar. Av de 5.829 personer som hördes för brott i Göteborg 1959 var 2.550 under 21 år. Av dessa var 32,9 procent under 15 år, 41,3 procent 15—18 år och 25,8 procent 18—21 år.

(HT den 10.3.60.)

Ungdomsbyrån

- ◆ Internationellt har blivit en stor rubrik i ungdomsarbetet i Göteborg. Just nu planläggs för högtryck ungdomsgårdarnas internationella ungdomsträff i augusti, då det beräknas komma ungdomar från 15 olika länder till Göteborg, bl. a. från de skandinaviska länderna, England, Holland, Tyskland och Ryssland. De utländska ungdomarna kommer att bli förlagda på de olika ungdomsgårdarna och flera av gårdarna har redan planerat återbesök. Kontakt över gränserna!
- ◆ Düsseldorf har varit Göteborgs speciella kontaktstad i Tyskland under många år. Även i år reser en ungdomsgrupp dit för att träffa samman med ungdomar från ett stort antal länder under den 10:de internationella ungdomsträffen i "Tysklands Paris".
- ◆ Barnavårdsnämndens ungdomsledarkurser röner ett livligt intresse bland stadens ungdomsledare. Den 2-åriga kursen har just avslutats för vårterminen och deltagarna har gnuggats i skilda praktiska ungdomsledarfrågor, metodik, seminarier, läger- och resetips etc. Kurserna i audiovisuella hjälpmedel är alltid lika populära och fullteknade. På senaste filmskötarcertifikatet skrevs nr 567!
- ◆ Liseberg har erbjudit ungdomsgårdarna att göra ett ungdomsprogram på en ny scen — den s. k. Stjärnscenen — ett antal söndagar under säsongen. Ungdomsgårdarna har tackat ja till detta strålande tillfälle att visa vad ungdomarna kan och vill och kommer givetvis att göra allt för att motsvara associationerna till det pretentiösa namnet på scenen, vilket egentligen alludeerar på scenens form.

Pedagogiskt på Vidkärrs barnhem

Föreståndarinnan Anna-Brita Rosén på Vidkärrs barnhem stod som värd för ett 70-tal "magistrar" från Källtorpsdistriktet med rektor Viola Rodin i spetsen vid en pedagogdag onsdagen den 23 mars.

Barnavårdsdirektör Algot Wickberg inledningstalade, redogjorde för barnavårdsnämndens arbete och underströk bl. a. att skolan måste sätta till alla klutar för att hjälpa till med det ungdomsfostrande arbetet. Direktör Wickberg uppehöll sig också vid den viktiga sekretessfrågan.

Därefter informerade Anna-Brita Rosén om arbetet på barnhemmet och var mycket tacksam för samarbetet med skolan. Sedan gjordes besök på de olika avdelningarna och därefter bjöds på kaffe med dopp. Vid diskussionen som sedan följde underströks bl. a. vikten av hur mycket skolkuratorerna betyder genom att hålla kontakten mellan skolan och nämnden.

För underhållningen svarade förskolebarnen med vårsånger och musik av skrammelorkester.

SSU-MOTIONÄR ÖNSKAR ÖKAD FÖRENINGSSINSATS FÖR UNGDOM PÅ GLID

En gemensam insats från ungdomsorganisationerna i Göteborg för att i ökad grad medverka till att i förenings- och samhällslivet återinpassa ungdomar som av någon anledning råkat komma på glid, påyrkas i en av de 14 motioner som Göteborgs SSU-distrikt har att behandla vid sin årskonferens den 27 mars. Inom SSU kommer vi ibland i kontakt med ungdomar, vilka av olika omständigheter kommit på kant med samhället. Vid åtskilliga tillfällen har det därvid visat sig att föreningslivet bidragit till att rädda dessa ungdomar. Därför är det värt försöket med en större samfällig insats, anser motionären.

(Ny Tid den 18.3.60.)

Hänsyn till fel person?

I vårt samhälle, där alla tänkbara hänsyn skall och bör tagas, har en allt mindre men fortfarande ganska stor grupp människor hamnat på undantag. De normala.

Alla barn, ungdomar och vuxna som förgår sig mot medmänniskor eller institutioner råkar i klammeri med rättvisan. Ofta förefaller det dock som om även rättvisan råkade i kläm. Först kan det gå långt, hålla på länge, hända mycket, innan måttet första gången rågats. När det äntligen gått för långt, då säger man till, talar lugnt, försöker vinna rättning, föreslår undersökning, låter utreda bakgrunden till den sociala missanpassningen, frågar läkare och rådgivande organ, förklarar och ger — mot löfte om bättring — personen en ny chans.

När den chansen och några eller flera till allt tveksammare lämnats, har den stackars miljöskadade och missanpassade för länge sedan upptäckt att "det här var kul, det fortsätter jag med. Jag kan göra vad jag vill. Ingen kan eller vågar göra något för att hindra mig."

Terrorn ökar, allt fler samlevande, kringboende, beroende medmänniskor och kamrater irriteras, retas, plågas, hånas, rånas, misshandlas och miljöskadas.

Alla instanser slår ut med händerna, rycker på axlarna, suckar och säger: "Ja, det är verkligen sorgligt, men vi får ingenting göra, vi vågar ingenting göra, vi kan ingenting göra. Det får någon annan göra." Och alla skyller på alla. Missanpassningen flinar. Alla tycker det är synd om den stackars ouppfostrade, tykne, uppkäftige, fräcke, vårdslöse, våldsamme, miljöskadade. Alla tycks ha glömt bort alla de välartade, vänliga, artiga, försiktiga, lugna och stillsamma — de normala.

Normal?

Burås ungdomsråd är aktivt

Burås ungdomsråd hade förvandlats till ett verkligt utställningsforum den 3 april, då ungdomsorganisationer m. fl. i de södra stadsdelarna visade upp sin verksamhet genom att arrangera "Söderungdom 60". Förutom en hel rad ungdomsorganisationer medverkade ungdomsgårdens föräldraförening, som är mycket livaktig, polisen med sin förebyggande verksamhet samt MHF:s trafiklekskola. Barnavårdsnämndens ordförande, *Stefan Oljelund*, höll ett anförande och framhöll ungdomsarbetets betydelse för ungdomens fostran.

Idén med denna föreningskavalkad inom distriktet har som upphovsman ordföranden i Burås ungdomsråd, *Sven Essle*.

Hobbycentrum

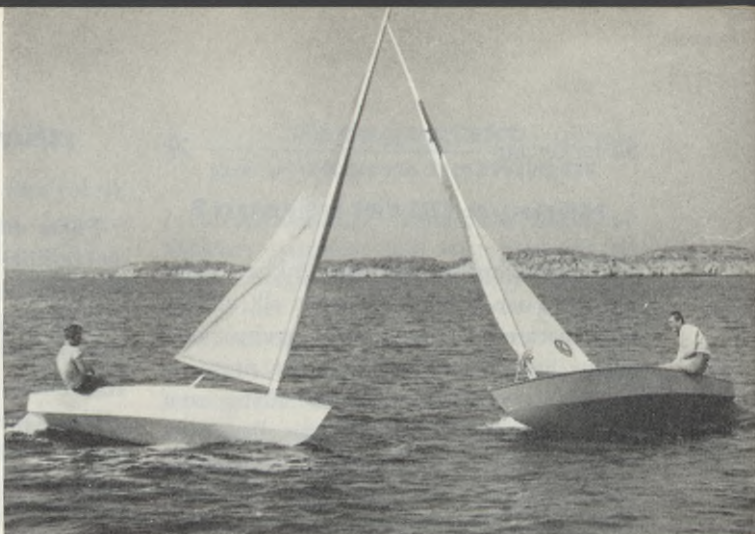
Hobbyutställningen på St. Katri-nelund har rönt stort intresse och över 400 intresserade har passerat portarna till den anrika gamla byggnaden för att bese utställningsmont-rarna.

Många gruppbesök har noterats i gästboken och intresset har i första hand knutits till korg-, läder-, mo-saik- och träföremålen. Speciellt poj-karna har länge dröjt kvar vid mont-rarna, där alla sorters tänkbara mo-deller finns. Ibland har de antecknat flitigt. Måne det är julens önske-lista, som redan håller på att upp-rättas?

Utställningen finns kvar till den 1 maj, då gårdens vandrarhemsverk-samhet behöver lokalerna, men den kommer åter på plats vid hösttermi-nens början.

Välkomna på besök. Öppet 12—13 och 17—22 alla dagar utom lör-dag och söndag.

Båtutställning Seglarläger Optimistregatta

"En mycket vacker monter" var ett bland de många superlativer, som fälldes om ungdomsbyråns monter på Svenska Båtutställningen i Mässhallarna. Vid pressvisningen yttrade någon av journalisterna från kungl. huvudstaden: "Detta är det mest glädjande på hela utställningen." Vad var det då som var så glädjande? Jo, att ungdomarna får bygga egna båtar som fritidssysselsättning i kommunal regi.

I montern visades bl. a. en OK-jolle, en Optimistjolle samt en byggsats till Optimistjollen.

Journalisternas intresse utlöste en ström av frågor:

"Hur många båtar är under byggnad och var håller flickorna och pojkarna till med sina byggen?" undrade man. Svaret blev att 12 OK-jollar och närmare 50 Optimistjollar är under byggnad!

Optimistjollarna byggs på våra ungdomsgårdar under slöjdlärarnas ledning medan OK-jollarna byggs på den för ändamålet speciellt inredda sjösportsgården i Sandarna. (Det är gamla sommarsanatoriets lokaler som vinterbonats och inretts till ett varv i miniatyr).

Hur gamla är flickorna och pojkarna, som deltagar i byggverksamheten?

Optimistjollebyggarna är mellan 9—14 år och bland OK-jollebyggarna är den yngste 14 år. Är alla segelkunniga? Nej, men ungdomsbyråns och SS Aeolus i samarbete arrangerar ett seglarläger för både flickor och pojkar under tiden 14—23 juni och där får deltagarna den utbildning som

behövs för att de skall klara sig på egen hand.

Vad kostar ett sådant läger? 70:— per deltagare.

Till sist en liten fråga, sade en av journalisterna med en glimt i ögonvrån: "Blir det inte väldigt dyrbart för barnavårdsnämnden att vara med vid en sådan här utställning?"

Nej, faktum är att barnavårdsnämnden inte har haft några ekonomiska utlägg i samband med båtutställningen. Den bekostas nämligen helt av de två firmor, som får sin reklam genom montern.

Skandinavisk regatta

Från Kongelig Norsk Seilforening har till Ungdomsbyråns kommit en inbjudan till en Skandinavisk Optimistjolleregatta i Oslo den 10—11 september i år. Inbjudan gäller 10 svenska pojkar, som tillsammans med 10 danska och 10 norska kommer att delta i tävlingar på Oslofjorden.

Bland lagpriserna i denna tävling märks den VM-pokal, som den kände danske seglaren Poul Elfström vann i världsmästerskapsseglingarna i Havanna för några år sedan. Pokalen skall vara ständigt vandrande.

Uttagningsseglingar kommer att anordnas under senare delen av augusti månad.

Vi alla återkommer med närmare upplysningar i ett kommande nummer.

Forts. från sid. 5

medan man ännu kan få det." Jag tror inte, att det enbart var på skoj han sa det.

Ska man råda verklig bot på ungdomens allt mer tilltagande kriminalitet får man inte blott säga att "du får inte göra inbrott, inte "låna" bilar, inte slå äldre personer i huvudet och sedan ta deras pengar, inte knivskära och inte ställa till med upplopp och kravaller." Man måste ge ungdomen något annat, något mer berikande och mer värdefullt att syssla med, sök till exempel intressera dem för föreningsverksamhet, studiecirklar, teaterverksamhet, idrott eller någon annan form av fostrande verksamhet. Sök att få ungdomarna att känna sitt ansvar, känna att de betyder något och att det ligger i deras händer hur framtiden ska gestalta sig. Vidare bör man absolut få ungdomen bort ifrån spriten, ty den har varit, är och kommer alltid att förbli roten till mycket ondska. Lär ungdomarna njuta av en knoppande vår, en lärkas drill, en solnedgång över havet då man tycker sig skåda rakt in i himmelen, lär dem att njuta av god konst, litteratur och teater, och inte att förglömma, musiken. Något mycket viktigt som alla föräldrar borde lära sina barn är att livet inte alltid är enbart massor av pengar. Det finns så mycket som man aldrig kan köpa eller värdera i pengar till exempel hälsa, vänner, kärlek, lycka och harmoni med sig själv. Dessutom skulle jag önska att alla föräldrar insåg att deras barn är i absolut behov av lugn, kärlek och trygghet. Ett barn som uppfostrats utan dessa känslor i hemmet, blir inte en harmonisk människa.

Kära ni vuxna och mogna föräldrar, sluta att klaga på Anderssons, Petterssons och Lundströms ungdomar, undersök i stället vad edra egna barn gör då de är ute på kvällarna. Tag inte för givet, att just ert barn ska bli en god och samhällsnyttig människa alldeles automatiskt, bara för att ni önskar och vill så. Det krävs även lite handling från er sida. Det finns så många små saker ni kan göra för edra barn. Det behövs inte massor av dyrbara leksaker, ty sådant är blott, och kan aldrig bli något

Ungliberalt besök i Högsbotorp

— Hur är statens och kommunens organisation uppbyggd och hur fungerar den, vilka styr och ställer i Göteborg, vad menas med en enkel fråga i riksdagen, vilka rättigheter och skyldigheter har man som medborgare? Dessa och många andra frågor fick grabbarna på Högsbotorps ungdomsgård besvarade häromkvällen då Liberal ungdom genom Eivind Bodin och Bengt Öhnander var på besök och hade orientering i medborgarkunskap. Anförandena illustrerades med bilder som byggdes upp på en flanellografsats. Ett femtontal grabbar åhörde föreläsningen och vid det efterföljande tippningsprovet erövrades ett s. k. "körkort" i samhällskunskap, ett legitimationsbevis på bl. a. bank och post, av Roger Elmrin, Kenneth Eriksson, Claes Johansson och Björn Nilsson, vilka samtliga hade 12 poäng.

Kenneth Qvil hade 11 rätt, medan följande klarade minimigränsen för "körkortet", 10 rätt: Åke Norén, Christer Magnusson, Agne Ågren, Christer Skoglund, Lennart Lager, Bertil Rask och Jaan Tomasson.

Liberal ungdom kommer att försöka fortsätta med denna form av verksamhet även på andra ungdomsgårdar.

B. Ö.

annat än surrogat. Det är av föräldrarna i hemmet som barnen ska fostras, inte av gängen i gathörnen.

Det sägs att den generation som nu är ung kommer att bli oerhört sträng mot sina barn. Låt oss inte hoppas det. Låt oss i stället hoppas, att de kommer att fostra sina barn till förstående, toleranta och moderata människor och individer, som anser att den gamla mentaliteten om att vi får inte vara sämre än grannens, var någonting som hörde 1950-talet till. Låt oss hoppas att den nu unga generationen kommer att bli intresserad av sina barn och göra dem till sina förtrogna. Ni nu vuxna människor, betänk er, det är hög tid att vakna vakna och tänka om.

Tips

Vilka tågrabatter?

Sällskapsresor.

Förening eller slutet sällskap om minst 10 vuxna personer befördas mot en avgift av 75 %, och om minst 25 vuxna personer mot en avgift av 65 %, av det pris som gäller för enkel eller tur- och returbiljett i 1:a och 2:a klass. Vid resa med snälltåg betalas halv snälltågsbiljett oberoende av de resandes ålder.

Avrestationen skall underrättas i god tid.

Mötesnedsättning.

Mötes- och kongressdeltagare, minst 50 personer, får 25 % rabatt på tur- och returbiljetter i 2:a klass vid enskild resa minst 50 km. Hel snälltågsavgift. Nedsättningen beviljas av järnvägsstyrelsen. Biljett på alla stationer och resebyråer mot särskild rekvisition, som styrelsen sänder arangören f. v. b. till deltagarna.

Idrottsresa.

Aktiva idrottsmän och funktionärer i svenska idrottsföreningar reser i grupper fram och åter för enkelt biljettpris i 2:a klass vid deltagande i utlysta tävlingar, kurser o. s. v. Avgift för minst 6 vuxna. Halv snälltågsavgift. Giltighetstid 10 dagar (vid resa till utlandet 15 dagar).

Biljett på alla stationer och resebyråer mot rekvisition. Medlemskort uppvisas.

Resor för scouter och annan föreningsungdom

Skol- och föreningsungdom (scouter m. fl.) under 20 år jämte ledare (en per begynnande 9-tal ungdom) betalar endast 37,5 av enkel 2:a klassbiljett för vardera reseriktningen. Avgift för minst 10 personer. Halv snälltågsavgift.

Biljetter på alla stationer och SJ resebyråer mot rekvisition.

Redaktören

blev förkyld. Prosit.

Det hela inträffade på en lördag, vilket medförde ett veckoslut i sängen.

En hel härlig veckända i sängen — så synd skulle många utbrista i varm och tillgiven omtanke till den sjuke sjuklingen . . .

Jag frågar mej efter det veckoslutet: varför det?

Inte så att man önskar någon människa sjuk eller att man skall få förkylningsbaciller ånyo för att få ligga . . .

Nej, det var något annat jag skulle vilja ha fram.

Legalisering av liggandet. Alltså!

Skaffa Er en bra säng. Skaffa Er sköna bra lakan och en varm filt. Vädra. Kasta ut alla "ojare" ur rummet. Också en mycket viktig detalj. Skaffa Er en mobil. En sån där grej, Ni vet, som hänger i ett snöre och svänger fram och tillbaka vid ev. luftdrag eller pustar.

Njut, tänk, koppla av. Skicka familjen ut på landet eller på bio eller till mormor . . .

Liggandet borde införas som ett medel mot stressen, mot hetsen, mot kampandan.

Att ligga och tänka vackra tankar, att drömma sig bort från tider och målmedvetenhet. Att strunta i sammanträden då och då. Att tappa masken och vara naturlig . . .

Varför har inte liggarna bildat någon förening i vårt land?

Lögn?

— nej, det är sanning att Vi allas upplaga ökar.

Prenumerera nu! 5 kr./helår.

Den populära

OPTIMISTJOLLEN

finns nu som modellbåt i skala 1:5.

Byggsatsen är komplett med alla trädelar, beslag m. m. samt material till segel.

Modellbyggsatsen till Optimistjollen är en pedagogisk byggsats, som ger möjlighet till provbygge, innan man sätter i gång med den "stora" båten. Modellen byggs efter exakt samma princip, som den riktiga båten.

Modellbyggsatsen till Optimistjollen kostar 15:—.

Får Ni lust att bygga en riktig optimistjolle, kan ALLERS FAMILJEJOURNALS byggsats beställas hos

Göteborgs Barnavårdsnämnd

Föreningsgatan 13 - GÖTEBORG C

Pris inkl. segel 295:— kronor

**Använd fritiden med en byggsats från
ALLERS FAMILJE JOURNAL**

Byggsatser till modellbåtar i skala 1:75-1:5

Optimistjollen - Cadetten - BB-jollen

Levereras färdiga eller som byggsats

Violla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1960

Läderarbeten — en ny gren i vår verksamhet

Nya, roliga

arbetsuppgifter

för lärorika hobbykvällar

Ur vår katalog på bortåt 300 arbetsuppgifter visar vi här några intressanta nyheter, bl. a. läderarbeten. Gör frikvällarna till roliga hobbykvällar. Besök vår utställning på Ungdomsgården Stora Katrinelund, Levgrönsvägen, tel. 18 79 77. Komplet katalog gratis.

HOBBYMATERIAL

Pilgatan 9 - Malmö - Tel. växel 73 475